

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.699/2012/7.szám

A Kúria a jogtanácsos által képviselt felperesnek Dr. vezető tanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében Dr. ügyvezető által képviselt H. Kft. beavatkozott a Törvényszék 2012. március 13. napján kelt 5.K.22.491/2010/44. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 45. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 5.K.22.491/2010/44. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000.- (százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000.- (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2008-ban faanyag beszerzésével és Olaszországba egy ottani cég részére való továbbértékesítésével foglalkozott. Az alperes elsőfokú szerve a felperesnél áfa ellenőrzést folytatott le, és megállapította, hogy a visszaigényléshez csatolt számlákon a beszerzések és a továbbértékesítések nem valósultak meg. Továbbá a felperes alanyi adómentes cégtől, valamint olyan szervezettől, mely ismeretlen is befogadott számlákat. A fát szállító gazdálkodóknál lefolytatott ellenőrzés sem faárut, sem annak leszállítását igazoló bizonyítékot nem talált, a beavatkozóknál kisebb mennyiségben volt faáru. Ilyen tényállás alapján összecszerűségében megváltoztatva az elsőfokú határozatokat az alperes 2010. szeptember 13-án hozott 5228032648. és 5228032660. számú határozataival a felperessel szemben 2008. I. és II. negyedévét érintően jogosulatlan visszaigénylésből származó adókülönböt állapított meg 25.877.000.- Ft és 20.547.000.- Ft összegben, valamint adóbírságot

szabott ki.

A felperes kereseteiben a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. A törvényszék az ügyeket egyesítette, és a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes az ügyben terjedelmes bizonyítási eljárás lefolytatását követően helyes döntést hozott, amikor megállapította, hogy megfelelő árulap hiányában a felperes által állított értékesítések nem történhettek meg. Mindezen megállapításokat a bíróság által lefolytatott bizonyítás is alátámasztotta. A visszaigényléshez adott számlák alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak nem voltak tekinthetők, ezért azok visszaigénylésre alkalmatlanok voltak.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet, egyben az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a számlakibocsátónál keletkezett adófizetési kötelezettség, ezért a számlabefogadó jogosult volt a levonásra. Téves az a megállapítás is, hogy a felperes adólevonási jogának gyakorlása a szállítók igazolt beszerzéseitől függenének, mert ennek vizsgálatára a felperes nem volt jogosult. Jogszabálysértésként a közös hozzáadott értékadó-rendszerrel hozott, a TANÁCS 2006. november 28-i 2006/112/EK IRÁNYELVÉT (a továbbiakban: Irányelv) 167. cikkét, 168. cikkének a. pontját, 178. cikkének a. pontját, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfatv.) 119. § (1) bekezdését, 120. §-ának a) pontját, 127. §-a (1) bekezdésének a) pontját, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 130. §-át jelölte meg.

Az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntést hozni, hogy az adóhatóság objektív alapú tényekkel igazolta-e, hogy az adólevonás alapjául szolgáló számla hiteltelen, a gazdasági eredmény az abban foglaltak szerint nem mehetett végbe, a számlabefogadó pedig nem járt el a tőle elvárható kellő körültekintéssel, és ezért alaptalanul élt levonási jogával.

Az Irányelv az adólevonási jog gyakorlásának követelményeit adja meg, az Áfatv. felülvizsgálati kérelemben felhozott rendelkezései a fizetési kötelezettség keletkezését, az adólevonási jogot, és ennek tárgyi feltételeit szabályozza, míg az Art. az eltérő elbírálást tiltja azonos ügyekben.

A Törvényszék helyes döntést hozott, amikor a keresetet elutasította. Ítélete meghozatalánál a törvényszék fenti

szabályokon kívül figyelemmel volt az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásban hozott C-80/11. és C-142/11. számú egyesített ügyekben kifejtett álláspontjára. Ennek 46. pontja szerint azt az adóalanyt, akinek tudnia kellett volna, hogy beszerzésével a HÉA kijátszását megvalósító ügyletben vesz részt, a HÉA irányelv alkalmazása szempontjából ezen adókijátszás résztvevőjének kell tekinteni függetlenül attól, hogy az általa utóbb teljesített adóköteles ügyletei tekintetében a termék továbbértékesítéséből, illetve a szolgáltatás felhasználásából nyeresége származik-e, vagy sem. Az 52. pont szerint a levonási jog csak akkor tagadható meg, ha objektív körülmények alapján bizonyítást nyer, hogy az érintett adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az eladó, vagy az értékesítési láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt. A 60. pont szerint amennyiben szabálytalanságra, vagy csalásra utaló körülmények állnak fenn, a körültekintő gazdasági szereplőt az ügy körülményeitől függően arra kötelezhetik, hogy a megbízhatóságáról való meggyőződés érdekében tájékozódjon azon másik gazdasági szereplő felől, amelytől termékeket vagy szolgáltatásokat kíván beszerezni.

Az objektív körülmények fennálltának vizsgálatára az adóhatóságnak és a bíróságnak is bizonyítási eljárást kellett folytatni. Jelen ügyben mind az adóhatóság, mind a törvényszék e körülményekre széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le. A bizonyítási eljárás eredményeként megállapítást nyert, hogy a felperes tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az eladó, vagy az értékesítési láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt.

A bíróság ítéletét a bizonyítékok mérlegelése alapján hozta. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló (Pp. 206. §) ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok okszerűtlen mérlegeléséből a bíróság iratellenes tényállást állapított meg. Jelen ügyben a bíróság megfelelően állapította meg a tényállást, ezért a felülvizsgálati kérelmet nem lehetett alaposnak tekinteni.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a törvényszék ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperes felülvizsgálattal felmerült Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeit a Pp. 78. §-a alapján a felperes viseli.

A beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak a felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni.

Budapest, 2013. december 02.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő